

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Land Baden-Württemberg przeciwko Metinowi Bozkurtowi

(Sprawa C-303/08) ⁽¹⁾

(Układ stowarzyszeniowy EWG-Turcja — Łączenie rodzin — Artykuł 7 akapit pierwszy decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia — Małżonek pracownicy tureckiej, który zamieszkiwał z nią przez ponad pięć lat — Zachowanie prawa pobytu po rozwodzie — Skazanie zainteresowanego za akty przemocy wobec byłej żony — Nadużycie prawa)

(2011/C 55/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Metin Bozkurt

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg

przy udziale: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesverwaltungsgericht — Wykładnia art.7 akapit pierwszy tiret drugie decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia z 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją — Prawo pobytu nabyte w charakterze członka rodziny przez obywatela tureckiego będącego małżonkiem pracownicy tureckiej należącej do legalnego rynku pracy państwa członkowskiego — Zachowanie prawa pobytu w sytuacji rozwodu poprzedzonego naruszeniem integralności fizycznej byłej żony, w związku z którym zapadł wyrok skazujący

Sentencja

1) Artykuł 7 akapit pierwszy decyzji nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, przyjętej przez Radę Stowarzyszenia utworzoną na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją należy interpretować w ten sposób, że obywatel turecki taki jak skarżący w sprawie głównej, który, ze względu na fakt

bycia członkiem rodziny pracownicy tureckiej należącej do legalnego rynku pracy państwa członkowskiego oraz ze względu na zamieszkiwanie ze swą małżonką przez nieprzerwany okres co najmniej pięciu lat, korzysta z praw związanych ze statusem prawnym przyznanym na podstawie tiret drugiego tego przepisu, nie traci korzyści płynących z tych uprawnień ze względu na fakt rozwodu orzeczonego już po ich nabyciu.

2) Nie stanowi nadużycia prawa powoływanie się przez obywatela tureckiego, takiego jak skarżący w sprawie głównej, na prawo legalnie nabyte na podstawie art. 7 akapit pierwszy decyzji nr 1/80, nawet jeśli zainteresowany po nabyciu tego prawa za pośrednictwem swej byłej małżonki popełnił wobec niej poważne przestępstwo, w przedmiocie którego zapadł wyrok skazujący

Nie jest natomiast sprzeczne z art. 14 ust. 1 tej samej decyzji zastosowanie wobec obywatela tureckiego, w odniesieniu do którego orzeczono wyrok skazujący, środka polegającego na wydaleniu, jeśli jego indywidualne zachowanie stanowi aktualne, rzeczywiste i wystarczająco poważne zagrożenie dla podstawowych interesów społeczeństwa. Do właściwego sądu krajowego należy dokonanie oceny, czy ma to miejsce w przypadku sprawy głównej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 z 27.9.2008

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 7 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel — Belgia) — Vlaamse federatie van verenigingen van Brood- en Banketbakkers, Ijsbereiders en Chocoladebewaterkers „VEBIC” VZW przeciwko Raad voor de Mededinging, Minister van Economie

(Sprawa C-439/08) ⁽¹⁾

(Polityka konkurencji — Procedura krajowa — Interwencja krajowych organów ochrony konkurencji w postępowaniach sądowych — Krajowy organ ochrony konkurencji mający charakter mieszany sądowy i administracyjny — Skarga na decyzję takiego organu — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003)

(2011/C 55/03)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van beroep te Brussel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: VZW Vlaamse federatie van verenigingen van Brood- en Banketbakkers, Ijsbereiders en Chocolatebewerker „VEBIC” VZW

Strona pozwana: Raad voor de Mededinging, Minister van Economie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Beroep te Brussel (Belgia) — Wykładnia art. 2, 5, 15 ust. 1 i 35 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, s. 1) — Przedkładanie uwag na piśmie i podnoszenie zarzutów prawnych oraz zarzutów dotyczących okoliczności faktycznych przez krajowe organy ochrony konkurencji w ramach postępowania odwoławczego w przedmiocie wydanych przez nie decyzji — Mnogość organów w państwie członkowskim

Sentencja

- 1) Wykładni art. 35 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu należy dokonywać w ten sposób, iż sprzeciwia się on uregulowaniom krajowym, które nie przyznają krajowemu organowi ochrony konkurencji możliwości uczestniczenia jako strona pozwana w postępowaniu sądowym skierowanym przeciwko decyzji wydanej przez ten organ. Do krajowych organów ochrony konkurencji należy ocena konieczności i użyteczności ich interwencji w świetle skutecznego stosowania prawa konkurencji Unii. Jednakże systematyczne niestawienie krajowego organu ochrony konkurencji w takich postępowaniach sądowych zagraża skuteczności (*effet utile*) art. 101 TFUE i 102 TFUE.

W braku uregulowań Unii, zgodnie z zasadą autonomii proceduralnej państwa członkowskie zachowują uprawnienia do wyznaczenia jednostki lub jednostek należących do krajowego organu ochrony konkurencji i mających możliwość uczestniczenia jako strona pozwana w toczącym się przed sądem krajowym postępowaniu skierowanym przeciwko decyzji wydanej przez ten organ, przy zagwarantowaniu poszanowania praw podstawowych i pełnej skuteczności prawa konkurencji Unii.

(¹) Dz.U. C 313 z 6.12.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 grudnia 2010 r. — Kahla/Thüringen Porzellan GmbH przeciwko Freistaat Thüringen, Republice Federalnej Niemiec i Komisji Europejskiej

(Sprawa C-537/08 P) (¹)

(*Odwołanie — Pomoc państwa — Decyzja Komisji stwierdzająca niezgodność pomocy ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań*)

(2011/C 55/04)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (przedstawiciele: M. Schütte, S. Zühlke i P. Werner, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Freistaat Thüringen (przedstawiciele: A. Weitbrecht i M. Núñez-Müller, Rechtsanwälte), Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i W.D. Plessing, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Kreuzschitz i K. Gross, pełnomocnicy, wspierani przez profesora C. Koeniga)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 24 września 2008 r. w sprawie T-20/03 Kahla/Thüringen Porzellan przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/643/WE z dnia 13 maja 2003 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Niemcy na rzecz Kahla Porzellan GmbH i Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (Dz.U. L 227, s. 12) w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy pomocy finansowej przyznanej Kahla/Thüringen Porzellan GmbH — Naruszenie zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Kahla Thüringen Porzellan GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Assen — Niderlandy) — Combinatie Spijker Infrabouw-De Jonge Konstruktie, van Spijker Infrabouw BV, de Jonge Konstruktie BV przeciwko Provincie Drenthe

(Sprawa C-568/08) (¹)

(*Zamówienia publiczne — Procedury odwoławcze w zakresie udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane — Dyrektywa 89/665/EWG — Obowiązek zapewnienia postępowania odwoławczego przez państwa członkowskie — Uregulowania krajowe pozwalające sędziemu orzekającemu w przedmiocie środków tymczasowych zezwolić na wydanie decyzji o udzieleniu zamówienia publicznego, która może później zostać uznana za niezgodną z normami prawa Unii przez sąd rozpoznający sprawę co do istoty — Zgodność z dyrektywą — Przyznanie odszkodowania poszkodowanym oferentom — Przesłanki*)

(2011/C 55/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Assen